

سُورَةُ الْحَشْرِ (مَدَنِيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هەرچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه به‌پاکی و ینگه‌ردی یادی خوایان کردوو، هەر ئه‌ویش بالاده‌ست و دانایه. هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ ئه‌و خوايه ئه‌و زاته‌یه، ئه‌وانه‌ی بێ باوهر بوون له‌ خاوه‌نانی کتیب، هه‌لیکه‌ندن له‌ شوینه‌واریان و ناچاری کۆچی کردن له‌ یه‌که‌م ده‌ست پێکردنی کۆکردنه‌وه‌و ده‌رکردنیاندا، ئیوه به‌ته‌ما نه‌بوون و گومانتان نه‌ده‌برد ئاوا به‌ئاسانی برۆن، ئه‌وانیش گومانیان وابوو که به‌راستی قه‌لاکێیان به‌رگریان ده‌کات له‌ ویست و فهرمانی خوا، ئه‌وسا ئیتر له‌ لایه‌که‌وه‌ خوا به‌لای به‌سه‌ر هه‌ینان که به‌خه‌یالیاندا نه‌هاتبوون و حساییان بۆ نه‌کردبوو، ئه‌وسا خوا ترسیکی فریاده‌ی دلیانه‌وه‌، به‌ناچاری ده‌ستیان کرد به‌کاولکردنی خانوو به‌ره‌و ماله‌کێیان به‌ده‌ستی خۆیان و ده‌ستی ئیانداران، که‌واته‌ : ئه‌ی خاوه‌ن بیروه‌وش و دوور بینه‌کان ده‌رس و په‌ندو ئامۆزگاری وه‌رگرن (جونکه هه‌روا بۆیان ناچیتته سه‌ر). وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ خۆ ئه‌گه‌ر خوا چۆلکردنی له‌سه‌ر بریار نه‌دانایه، ئه‌وه هه‌ر له‌ دنیادا سزای ده‌دان، له‌ قیامه‌تیشدا سزای ئاگری دۆزه‌خ بۆیان ئاماده‌یه چونکه زۆر دڵ ره‌ق و پیلانگێرن . ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ ئه‌و سزایه به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو به‌راستی ئه‌وانه دۆژمنایه‌تی خواو پێغه‌مبه‌ره‌کیان کرد، ئه‌وه‌ش دژایه‌تی ئاینی خوا بکات، با چاک بزانی‌ت خوا سزاو تۆله‌ی زۆر به‌ئیش و ئازاره. مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ هه‌ر دره‌ختیکی ته‌رتان بری بی‌ت یان وازتان لی هه‌ینای‌ت و له‌سه‌ر بنجی خۆی ما بی‌ت (له‌ خه‌یه‌ردا)، به‌فه‌رمانی خوا بووه و ویستی ئه‌وی له‌سه‌ره، تا تاوانباران و له‌ سنوور ده‌رچوووه‌کان سه‌رشۆر و خه‌جالت بکات. وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَا كِنٍّ اللَّهُ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ ئه‌و ده‌ستکه‌وتانه، خوا له‌ جووله‌که‌ی سه‌ندوو و به‌خشیوووه‌تی به‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئیوه هه‌یچ خۆتان ماندوو نه‌کردبوو بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی، نه‌ به‌سواری ئه‌سپ بۆی چوو بوون نه‌ به‌ سواری وشتر، به‌لکو ئه‌وه خوايه که پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی زāl ده‌کات

به سهر هر دهسته و تاقیکدا که بیهویت، خوایش دهستلای به سهر هه موو شتیکیدا ههیه. **مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ** ۷ ئەو دهستکه وتانهی، خوا به خشی به پیغه مبه ره که ی له خه لکی دیهات و شاره کانی جوو، ئەو خوا بریاری له سهر داوه که بو پیغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم و خزمانیه تی، بو هه تیوان و هه ژاران و ریوارانیشه، بو ئەو ی ئەو سامانه ته نها له تیوان دهوله مهنده کانی ئیوه دا نه ییت، جا ئەو ی پیغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم پی به خشیوون و هری بگرن، هه فرمانیکی پیدان به گوئی بکه ن، قه دهغه ی هه شتیکی لی کردن مه یکن، له خوا بترسن؛ چونکه به راستی خوا به توندی توله ده سینیت. **لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ** ۸ ههروه ها لهو دهستکه وتانه، بهشی کوچ بهرانی هه ژار ده ییت بدریت، ئەوانه ی له شوینه وارو سامانیان دوور خراونه ته وهو دهرکراون، ئەوانه به ته مای به خشی خواو ره زامه ندی ئەون و به بی هیچ ته ماعتیک پشتیوانی له خواو پیغه مبه ره که ی ده که ن و هه ولی سهر خستی بهرنامه که یان ده دن، هه ر ئا ئەوانه راست گوو راستان. **وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** ۹ ئەوانه ی که پیشتر مال و شوینی خو یان ئاماده کرد بو پیشوازی له کوچ بهران و دل و دهر وونی خو یان رازنده وه به ئیمان، ئەوانه شیان خوش دهویت که کوچیان کردوه بو لایان و له دل و دهر و نیاندا جیی هیچ جو ره هه سوودی و به خیلێک نایته وه (له سهر ئەو ی که بهشی کوچ بهران دراوه و بهشی ئەوان نه دراوه)، هه ز به به خشینی دهستکه وته کان بهوان ده که ن، فه زلی ئەوان ده دن به سهر خو یاندا هه رچه نده هه ژارو نه داریشن، جا ئەو ی خو ی له نه فسی ره زیلی بپاریزیت و زال ییت به سه ریدا، ئا ئەوانه هه ر سه رفرازن. **وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ** ۱۰ ئەوانه ش که به شوین کوچ بهران و پشتیواناندا هاتن (تا کوتای دنیا ئەمه دوعا و نزایانه و بهردهوام) ده لین : پهروه دگارا له ئیمه و له برایانه شان خوش بیه که پیش ئیمه ریباری ئیمانان گرت بهر و له دله کاناندا هیچ جو ره بوغوو کینه یه ک مه خه ره دلانه وه له ئاستی ئەوانه ی ئیمانان هیناوه، پهروه دگارا تو به راستی به سوزو به خشنده و میهره بانیت. **۱۱ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ**

لَاخَوْنَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَخُرَجْنَ مَعَكُمْ وَلَا تُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾

ببون و بهرا بى باوهره کانیان له خاوهن کتیب دهلین : ئەگەر ئیوه دەر بکړین ئیمهش له گهلاندا دهرده چین، ههرگیز دژى ئیوه به قسه ی کهس ناکهین، خو ئەگەر جهنگنان دژ بکړیت ئیمه پشتیوانیتان لى ده کهین، بهمه رجیک؛ خوا خو ی شایه ته که ئەوانه بیکومان دروژن. لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّونَ ﴿١٢﴾

سویند به خوا ئەگەر دهر بکړین له گهلاندا دهرناچن و ئەگەر جهنگیان دژ بکړیت، پشتیوانیان لیناکه و ئەگەر پشتیوانیشیان لیکردن، دواى تاو یک پشت هه لده کهن و پاشان سه رکه وتوو نابن. لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

به راستی ئیوه ی ئیماندار ترستان زیاتره له دل و دهر وونیا ندا تا خوا ی گه وره، چونکه بیکومان ئەوانه که سانیکی ناحالی و تی نه گه یشتوون هه میسه له دل هراوکیدان. لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

هوژى جووله که ههرگیز به یهک پارچه یی ناویرن دژى ئیوه بجهنگن، مه گه رله شوینی قایم و قه لای سه خندا، یان له پشتی دیواری بهرزو قایمه وه، چونکه ئەو جووانه ئیوانیان زور ناخوشه و چاره ی یه کتریان ناویت، ههرچه نده وا ده زانیت یهک پارچه ن، به لام له راستیدا دل هکانیان دوورن له یه که وه، چونکه ئەوانه ژیر و هو شمه ند نین. كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

نموونه یان وهک نموونه ی بى باوارانی ئەم نزیکانه وایه (که له جهنگى به دردا) به ئەنجامی کارو کرده وى خو یان گه یشتن، له قیامه تیشدا سزای به ئیش و ئازار بو یان ئاماده یه. كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

ئیوانی دوورووه کان له گهل جووه کان وهک شهیتان وایه که هانی ئاده میزاد ده دات له ربی خه یال و وه سه وه سه وه؛ پیى ده لیت : وه ره کافربه (به جوان کردنی هه موو جو ره تاوایک که خوا پیى ناخوشه)، جا کاتیک که کافر بوو (واته ئەو کارانه ی ئەنجام دا که شهیتان پیى رازیه) پیى ده لیت: به راستی من بهریم له تو من له پهروه ردگاری جیهانیان ده ترسم!! فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

سه رته نجامی هه ردوویان (شهیتان و ئاده میزادی کافر) ئەوه یه که هه ردوو له دوزه خدا بو هه میسه، به نه مری ده میننه و، ئەوهش پاداشتی سته مکارانه. يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ ئەى ئەوانەى
 باوەرتان هیناوه، خواناس و پارێزکارین و لە سنوورەکانى مەتەزاین، با هەموو کەسیک سەرئەج بدات و بزائیت
 چى بۆ سەبەى دەست پێشکەرى کردوو، هەول بەدەن هەمیشەو بەردەوام پارێزکارو دیندارو خواناس بن،
 چونکە بەراستی خوا زۆر ئاگایە بەهەموو ئەو کارو کردەوانەى کە ئەنجامى دەدەن. **وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا**
اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ نەکەن وەکو ئەو کەسانە بن کە خویان فەرامۆش کرد،
 شویتى بەرنامەکەى نەکەوتن، خوايش ئەوانى لە بیر خویان بردەوه، ئەوانە لە سنوور دەرچوو تاوانبارەکان. **لَا**
يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ ییگومان نیشتهجیکانى
 دۆزەخ وەك بەهەشتیەکان نین، چونکە هەر بەهەشتیەکان سەرفرازو کامەران و بەختەوهرن. **لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا**
الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ ئەگەر ئەم قورئانەمان دایە زاندايە سەر کەژو کیویک، دەتبینى ملکهچ دەبوو، وردو و خاش
 دەبوو، شەق و پەق دەبوو، لە ترسى فەرمانى خوا، لە هەییەتى گەورەيى و دەسەلاتى خوا، ئیمە ئەم نمونانە
 دەهیننەوه بۆ خەلکى بۆ ئەوهى بیرکەنەوه و ژیریان بخەنە کار و شوین قورئانى پیرۆز بکەون. **هُوَ اللَّهُ الَّذِي**
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ خوا ئەو زاتەیه کە جگە لەو خوايەکی تر نیە
 زانایە بە هەموو نەینى و ئاشکراکان، ئەو خوايە بەخشندە و میهرەبان و دلۆقانه کانگای رەحم و بەزەییە. **هُوَ اللَّهُ**
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ خوا ئەو زاتەیه کە جگە لەو خوايەکی تر نیە پاشای هەموو بوونەوهرە، پاک و ییگەردو
 پوخته، ئاشتى خواز و ئاشتى پەروهرە، ئاسایش بەخش و پەناگای ئیماندارانە، دەسەلاتدارە و چاودیری
 دروستکراوەکانیەتى، بالادەستە، خاوەنى خیری ییسنوورە، گەورەیه و خوی بەگەورە دەزائیت، پاکى و
 ییگەردى بۆ ئەو خوايەیه لەوهى تینەگەیشتون شەریک و هاوێلى بۆ بریار دەدەن. **هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ**
الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾ هەر ئەو
 خوايە بەدییەنەرو دروستکارە، (لە نەبوون هەرچى بۆى بەدى دەهینیت)، نەخشە و وینە کیشەرە، ناو پیرۆزو
 جوانەکان، هەمووی شایستەى ئەون، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه ستایشى ئەو دەکەن، بەراستی
 ئەو زاتە خوايەکی بالادەست و دانایە.....